

Ik trok laatsmaal in't veld

Ik trok laatsmaal op eenen morgen in't veld,
Het was om te jagen, mijn hart was ontsteld;
Den echo zweefde ten allen kant, door groene velden,
Het was er galant.

Ik zag daar een schoon herderin in de wei,
Ik zag door de bladeren en ging er eens bij;
Ik sprak haar toen aan: "laat ons samen gaan!
Wij zullen gaan wandelen waar bloemen staan."

"Zie liefste, daar staat een kasteel op gebouwd,
met schone versiersels; het blinkt door het woud;
Kom, ga eens met mij, voeg u aan mijn zij,
En laat er uw schaapkens maar op de wei."

"Och jager, ik acht geen kasteelen of goed,
ik heb eenen minnaar die mij zeer wel voldoet;
ik heb er een lief, en dien blijf ik getrouw;
hij zal mijn man worden en ik zijne vrouw."

Alzoo eene maged die prijs ik voorwaar,
Die zo getrouw blijft aan haren minnaar.
Kom, leer hier, jongheid die gaarne vrijt,
En blijf zoo standvastig als dees jonge meid!